

Toto rozhodnutí nabylo právní moci

dne 23. 12. 21

MUZAX00KREWN

a je vykonatelné dne 05. 12. 21

středí

0. 7. 21

NAŠE ZN.: MUZAS/20866/2019/SU/ [redacted]
Č.j: MUZA 41082/2021
VYŘIZUJE: [redacted]
TEL.: [redacted]
E-MAIL: [redacted]

HP-Pelzer s.r.o.,
IČ 40524604,
Pod Kyjovem 349,
322 00 Plzeň

DATUM: 04. 12. 2021

ROZHODNUTÍ

Výroková část:

Městský úřad Žatec, stavební a vyvlastňovací úřad, životní prostředí (dále jen „správní orgán“ nebo „stavební úřad“), jako správní orgán příslušný podle § 13 odst. 1 písm. c) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen "stavební zákon"), jako věcně a místně příslušný správní orgán podle § 60 a § 62 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen "zákon o odpovědnosti za přestupky"), v řízení o přestupku projednal přestupky, které spáchala

HP-Pelzer s.r.o., IČO 40524604, Pod Kyjovem 349, 322 00 Plzeň

(dále jen "obviněný"), a rozhodl takto:

I. Obviněný je

vinen tím, že

že dopustil přestupku proti stavebnímu zákonu podle § 178 odst. 1 písm. f) a odst. 2 písm. g) stavebního zákona tím,

že provádí stavbu na pozemcích st.p.č. 869/13, st.p.č. 869/1 a parc. č. 2723/1 v k. ú. Žatec, hala nazvaná „C1/HMP“, dle katastru nemovitostí typ stavby: rozestavěná budova, v rozporu s vydaným rozhodnutím stavebního úřadu o dodatečném povolení stavby č.j.: SÚ 330-2/3807/2/2006/ [redacted] ze dne 06. 03. 2006 a dále tuto stavbu ke dni 12. 08. 2021 trvale užívá bez kolaudačního souhlasu nebo kolaudačního rozhodnutí stavebního úřadu podle stavebního zákona a dále tím,

že provádí stavbu na pozemcích st.p.č. 3179, st.p.č. 6035 a st.p.č. 6036 v k. ú. Žatec, hala nazvaná „WHS“, dle katastru nemovitostí typ stavby: jiná stavba, v rozporu s vydaným rozhodnutím stavebního úřadu o dodatečném povolení stavby č.j.: SÚ 330-2/2895/19/2000 ze

dne 29. 12. 2000 a dále tuto stavbu ke dni 12. 08. 2021 trvale užívá bez kolaudačního souhlasu nebo kolaudačního rozhodnutí stavebního úřadu podle stavebního zákona,

tedy

v rozporu s § 119 odst. 1 užívá stavbu bez kolaudačního souhlasu nebo kolaudačního rozhodnutí, nebo takové užívání umožní jiné osobě, dále provede stavbu v rozporu se stavebním povolením nebo společným povolením, veřejnoprávní smlouvou, oznámeným certifikátem autorizovaného inspektora, opakovaným stavebním povolením anebo s dodatečným povolením stavby,

čímž spáchal

přestupky podle ustanovení § 178 odst. 1 písm. f) a odst. 2 písm. g) stavebního zákona.

II. Správní orgán obviněnému

ukládá

podle ustanovení § 35 písm. b), § 41 odst. 1 a § 46 zákona o odpovědnosti za přestupky a podle ustanovení vztahujícího se na nejzávažnější přestupek, tedy ustanovení § 178 odst. 3 písm. b) stavebního zákona,

**pokutu ve výši 1.000.000 Kč
(slovy: jeden milion korun českých)**

splatnou do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí ve prospěch účtu Města Žatec, náměstí Svobody 1, 438 24 Žatec, vedeného u Komerční banky, a.s. číslo účtu 19-422481/0100, VS 1719020866.

III. Správní orgán podle § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a § 6 vyhlášky č. 520/2005 Sb.

u k l á d á

obviněnému povinnost nahradit

**náklady řízení ve výši 1.000 Kč
(slovy: jeden tisíc korun)**

splatné do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí ve prospěch účtu Města Žatec, náměstí Svobody 1, 438 01 Žatec, vedeného u Komerční banky, a.s. číslo účtu 19-422481/0100, VS 4019020866.

Odůvodnění:

Odůvodnění výroku I.:

Obviněný se dopustil přestupku tím, že provádí stavbu na pozemcích st. p. č. 869/13, st. p. č. 869/1 a parc. č. 2723/1 v k. ú. Žatec, hala nazvaná „C1/HMP“, dle katastru nemovitostí typ stavby: rozestavěná budova, v rozporu s vydaným rozhodnutím stavebního úřadu o dodatečném povolení stavby č.j.: SÚ 330-2/3807/2/2006/███ ze dne 06. 03. 2006 a dále tuto stavbu ke dni 12. 08. 2021 trvale užívá bez kolaudačního souhlasu nebo kolaudačního rozhodnutí stavebního úřadu podle stavebního zákona a dále tím,

že provádí stavbu na pozemcích st. p. č. 3179, st. p. č. 6035 a st. p. č. 6036 v k. ú. Žatec, hala nazvaná „WHS“, dle katastru nemovitostí typ stavby: jiná stavba, v rozporu s vydaným rozhodnutím stavebního úřadu o dodatečném povolení stavby č.j.: SÚ 330-2/2895/19/2000 ze dne 29. 12. 2000 a dále tuto stavbu ke dni 12. 08. 2021 trvale užívá bez kolaudačního souhlasu nebo kolaudačního rozhodnutí stavebního úřadu podle stavebního zákona.

Dále ke dni 04. 10. 2021 doplňuje stavební úřad skutečnost, že dne 28. 06. 2017 vydal stavební úřad rozhodnutí zjednání nápravy č.j.: MUZA 18298/2017, spis. zn.: MUZAS 24636/2010, kterým nařídil obviněnému bezodkladné ukončení užívání stavby na pozemcích st.p.č. 869/13, st.p.č. 869/1 a parc. č. 2723/1 v k. ú. Žatec, hala nazvaná „C1/HMP“. Rozhodnutí nabylo právní moci dne 19. 07. 2017. Rozhodnutí obviněný nerespektuje, stavbu stále trvale užívá. Dne 12. 08. 2021 proběhla mimo toto zahájené řízení opakovaná kontrolní prohlídka stavby. Na místě bylo opět zjištěno, že provoz nebyl ukončen. Dle sdělení obviněného v současné době je aktuální projektová dokumentace pro podání žádosti o dodatečné povolení stavby projednávána s dotčenými orgány.

Dále ke dni 04. 10. 2021 doplňuje stavební úřad skutečnost, že dne 23. 01. 2017 vydal stavební úřad rozhodnutí zjednání nápravy č.j.: MUZA 33180/2016, spis. zn.: MUZAS 20319/2016, kterým nařídil obviněnému bezodkladné ukončení užívání stavby na pozemcích st.p.č. 3179, st.p.č. 6035 a st.p.č. 6036 v k. ú. Žatec, hala nazvaná „WHS“. Rozhodnutí nabylo právní moci dne 18. 02. 2017. Rozhodnutí obviněný nerespektuje, stavbu stále trvale užívá. Dne 08. 10. 2019 a 12. 08. 2021 proběhly mimo toto zahájené řízení kontrolní prohlídky stavby. Na místě bylo opět opakovaně zjištěno, že provoz nebyl ukončen. Dle sdělení obviněného aktuální projektová dokumentace pro podání žádosti o dodatečné povolení stavby bude zpracována po ukončení výběrového řízení na generálního projektanta.

Správní orgán zjistil, že obviněný provádí stavbu na pozemcích st.p.č. 869/13, st.p.č. 869/1 a parc. č. 2723/1 v k. ú. Žatec, hala nazvaná „C1/HMP“, dle katastru nemovitostí typ stavby: rozestavěná budova, v rozporu s vydaným rozhodnutím stavebního úřadu o dodatečném povolení stavby č.j.: SÚ 330-2/3807/2/2006/Pf ze dne 06. 03. 2006 a dále tuto stavbu ke dni vydání tohoto rozhodnutí trvale užívá bez kolaudačního souhlasu nebo kolaudačního rozhodnutí stavebního úřadu podle stavebního zákona.

Dále správní orgán zjistil, že obviněný provádí stavbu na pozemcích st.p.č. 3179, st.p.č. 6035 a st.p.č. 6036 v k. ú. Žatec, hala nazvaná „WHS“, dle katastru nemovitostí typ stavby: jiná stavba, v rozporu s vydaným rozhodnutím stavebního úřadu o dodatečném povolení stavby č.j.: SÚ 330-2/2895/19/2000 ze dne 29. 12. 2000 a dále tuto stavbu ke dni vydání tohoto rozhodnutí trvale užívá bez kolaudačního souhlasu nebo kolaudačního rozhodnutí stavebního úřadu podle stavebního zákona.

Při kontrolní prohlídce haly nazvané „C1/HMP“ bylo zjištěno, že obviněný stavbu trvale užívá. Dále bylo zjištěno, že oproti schválené projektové dokumentaci v rámci řízení o dodatečném povolení stavby a vydanému rozhodnutí č.j.: SÚ 330-2/3807/2/2006/███ ze dne 06. 03. 2006 bylo provedeno jinak následující:

- půdorys haly – původně povolena hala o půdorysných rozměrech 50 x 120 m, dle doložené PD provedena přístavba na st.p.č. 869/1 a 2723/1 a dále
- vestavek.

Zjištěny větší půdorysné rozměry haly 50 m x 133 m a vestavek nově 11,8 m x 24,9 m.

Při kontrolní prohlídce haly nazvané „WHS“ bylo zjištěno, že obviněný i tuto stavbu trvale užívá.

Dále bylo zjištěno, že oproti schválené projektové dokumentaci v rámci řízení o dodatečném povolení stavby a vydanému rozhodnutí č.j.: SÚ 330-2/2895/19/2000 ze dne 29. 12. 2000 bylo zjištěno následující:

- půdorys haly – 24 x 80 m s přesahem 4 m na odkryté straně,
- způsob využití jako expediční a skladovací hala bez technologie a
- stavebně technické řešení stavby – stavba krytá ze tří stran, opláštění z dřevěných pažníků a trapézového plechu, zastřešení z dřevěných vaznic a trapézového plechu.

Bylo zjištěno, že tato stavba je krytá ze všech čtyř stran, uvnitř je provedena vestavba se zázemím pro zaměstnance a dílnou údržby. Oproti vydanému rozhodnutí je stavba užívána jako výrobní hala.

Podle ustanovení § 178 odst. 1 písm. f) stavebního zákona „V rozporu s § 119 odst. 1 užívá stavbu bez kolaudačního souhlasu nebo kolaudačního rozhodnutí, nebo takové užívání umožní jiné osobě.“.

Podle ustanovení § 178 odst. 2 písm. g) stavebního zákona "Fyzická, právnická nebo podnikající fyzická osoba se jako stavebník dopustí přestupku tím, že provede stavbu v rozporu se stavebním povolením nebo společným povolením, veřejnoprávní smlouvou, oznámeným certifikátem autorizovaného inspektora, opakovaným stavebním povolením anebo s dodatečným povolením stavby."

V návaznosti na uvedená jednání vydal dne 22. 05. 2019 stavební úřad za uvedené protizákonné jednání podle stavebního zákona příkaz o uložení pokuty č.j.: 20883/2019, spis. zn.: MUZAS 20866/2019. Za toto nezákonné jednání byla obviněnému stavebním úřadem uložena z důvodu opakování protizákonného jednání pokuta v maximální výši 1.000.000 Kč. Dne 31. 05. 2019 byl obviněným podán v řádné zákonné lhůtě odpor proti tomuto příkazu. Do odporu obviněný uvedl to, že ke skutečnostem, které jsou mu kladeny za vinu, se blíže vyjádří v rámci řádného správního řízení. Dále uvedl, že ve vyjádření uvede rovněž své procesní návrhy.

Podaným odporem se tedy příkaz zrušil a správní orgán pokračoval v zahájeném přestupkovém řízení a nařídil ústní jednání na den 24. 10. 2019. Jednání se zúčastnili za obviněného [REDAKCE] – ředitel závodu Žatec a [REDAKCE] – zástupce projektanta. Z tohoto jednání stavební úřad sepsal protokol č.j.: MUZA 414082019. Obviněný do protokolu uvedl v přesném znění toto:

„Bylo mi sděleno obvinění z přestupku podle § 178 odst. 1 písm. f) a odst. 2 písm. g) stavebního zákona stavebního zákona, ke kterému uvádím následující:

K hale „CI/HMP“ byla dokončena projektová dokumentace pro dodatečné povolení stavby a byly získána kladná stanoviska dotčených orgánů k této projektové dokumentaci, kromě stanoviska dotčeného orgánu na úseku ochrany životního prostředí, kterým jsme byli vyzváni ke zpracování oznámení EIA pro celý areál HP-Pelzer, s.r.o. v Žatci. Oznámení bylo podáno, proběhlo zjišťovací řízení, závěrem zjišťovacího řízení bylo nařízení zpracování tzv. velké dokumentace EIA. Dokumentace byla dokončena, bylo zažádáno o stanovisko Úřadu územního plánování v Žatci a po získání tohoto stanoviska bude podána dokumentace tzv. velká EIA k příslušnému orgánu. Po dokončení procesu EIA bude vyvoláno řízení stavebního úřadu s případnými účastníky řízení a dotčenými orgány k projednání žádosti.

K hale „WHS“ se zatím projektová dokumentace nepřipravuje. HP- Pelzer, s.r.o. momentálně pracuje na ukončení výroby v této stavbě a přesunu výroby do jiných staveb v rámci areálu HP-Pelzer s.r.o. v Žatci. Následně bude zahájeno zpracování projektové dokumentace pro využití této stavby jako skladovací haly. Tento krok má opět souvislost s procesem schválení velké EIA příslušným orgánem státní správy a týkající se posouzení vlivu celého areálu HP-Pelzer s.r.o. na životní prostředí.

Na konec uvádím, že se spisem zn.: MUZAS/20866/2019/SU [redacted] isem byl seznámen.“

Stavební úřad po shromáždění všech důkazů a po zohlednění všech skutečností, které vyšly najevo v průběhu řízení, opakovaně dospěl k závěru (viz předešlý příkaz o uložení sankce – pokuty č.j. MUZA 20883/2019 ze dne 22. 05. 2019), že obviněný se dopustil přestupků podle § 178 odst. 1 písm. f) a odst. 2 písm. g) stavebního zákona.

Podle § 5 zákona o odpovědnosti za přestupky je přestupkem společensky škodlivý čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin.

Pokud se jedná o přestupek dle § 178 odst. 1 písm. f) stavebního zákona, tak v tomto případě je objektem přestupku zájem na řádném užívání staveb, zájem na ochraně života, zdraví i majetku, jakož i zájem na ochraně vlastníků sousedních pozemků a staveb. Obviněný shora popsáním jednáním porušil tyto zájmy, protože užíváním stavby bez souhlasu a posouzení ze strany stavebního úřadu byly reálně ohroženy zájmy výše uvedené, a to jak obecně, tak i potencionálně, protože každý se může legitimně spoléhat na to, že dle platné právní úpravy budou užívány pouze stavby realizované v souladu s pravidly stanovenými stavebním zákonem, jakož i prováděcími právními předpisy.

Pokud se jedná o přestupek dle § 178 odst. 2 písm. g) stavebního zákona, tak v tomto případě je objektem přestupku zájem na řádném provádění staveb, zájem na ochraně důležitých zájmů nejen sousedních vlastníků, ale i žadatele o dodatečné povolení stavby samotného, jakož i například zájem na realizaci pouze bezpečných staveb stavěných dle projektové dokumentace zhotovené k tomu oprávněnou osobou. Obviněný shora popsáním jednáním porušil tyto zájmy, protože realizací stavby v rozporu s vydaným rozhodnutím o dodatečném povolení stavby byly reálně ohroženy zájmy výše uvedené, a to jak obecně, tak i potencionálně, protože každý se může legitimně spoléhat na to, že dle platné právní úpravy budou realizovány pouze stavby v souladu s pravidly stanovenými stavebním zákonem, jakož i prováděcími právními předpisy.

Stavební úřad je toho názoru, že obviněný svým jednáním porušil a ohrozil všechny výše uvedené právem chráněné zájmy. Provedeným dokazováním dospěl stavební úřad k odůvodněnému závěru, že obviněný svým jednáním porušil zákonem chráněné zájmy, přičemž toto porušení dosáhlo takové intenzity, že je nutné jej postihovat normami správního práva trestního.

Objektivní stránka přestupku dle § 178 odst. 2 písm. g) stavebního zákona byla nadevší pochybnost prokázána, a to jednak tím, že stavební úřad vlastní správní činností zjistil provádění stavby na pozemcích st. p. č. 869/13, st. p. č. 869/1 a parc. č. 2723/1 v k. ú. Žatec, hala nazvaná „C1/HMP“ a stavby stavbu na pozemcích st.p.č. 3179, st.p.č. 6035 a st.p.č. 6036 v k. ú. Žatec, hala nazvaná „WHS“ v rozporu s vydanými rozhodnutími SÚ o dodatečném povolení stavby a jednak tím, že sám obviněný se k provádění staveb v rozporu s vydanými rozhodnutími sám doznal. Jednání obviněného, který provádí stavby a tuto následně fakticky realizoval, je v příčinné souvislosti s ohrožujícím následkem v podobě vědomé stavební nekázně stanovené stavebním zákonem.

Objektivní stránka přestupku dle § 178 odst. 1 písm. f) stavebního zákona byla nadevší pochybnost prokázána, a to jednak tím, že stavební úřad vlastní správní činností zjistil užívání stavby na pozemcích st. p. č. 869/13, st. p. č. 869/1 a parc. č. 2723/1 v k. ú. Žatec, hala nazvaná „C1/HMP“ a stavby stavbu na pozemcích st.p.č. 3179, st.p.č. 6035 a st.p.č. 6036 v k. ú. Žatec, hala nazvaná „WHS“, aniž by toto trvalé užívání staveb bylo založeno na řádném vydání kolaudačního souhlasu nebo kolaudačního rozhodnutí, a jednak tím, že obviněný se k trvalému užívání stavby sám doznal. Jednání obviněného, který užívá stavbu, aniž by disponoval kolaudačním souhlasem nebo kolaudačním rozhodnutím, je v příčinné souvislosti s ohrožujícím následkem v podobě užívání stavby bez kolaudačního souhlasu nebo kolaudačního rozhodnutí.

Dle ustanovení § 20 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky, je právnická osoba pachatelem, jestliže k naplnění znaků přestupku došlo jednáním fyzické osoby, která se za účelem posuzování odpovědnosti právnické osoby za přestupek považuje za osobu, jejíž jednání je přičitatelné právnické osobě a která porušila právní povinnost uloženou právnické osobě, a to při činnosti právnické osoby, v přímé souvislosti s činností právnické osoby nebo ku prospěchu právnické osoby nebo v jejím zájmu. Dle ustanovení § 20 odst. 2 písm. a) zákona o odpovědnosti za přestupky za osobu, jejíž jednání je přičitatelné právnické osobě, se za účelem posuzování odpovědnosti právnické osoby za přestupek považuje statutární orgán nebo člen statutárního orgánu. Podle názoru správního orgánu je jednání statutárního orgánu obviněného, který zastával v době spáchání přestupku prokurista [redacted] přičitatelné obviněnému jako právnické osobě, protože prokurista [redacted] porušil právní povinnost uloženou právnické osobě, tj. provádí stavbu v rozporu s vydanými rozhodnutími o dodatečném povolení staveb a dále tyto stavby trvale užívá bez vydání kolaudačního souhlasu nebo kolaudačního rozhodnutí, ačkoli stavební zákon vyžaduje provádění staveb dle vydaného rozhodnutí a schválené projektové dokumentace a kolaudačního souhlasu nebo kolaudačního rozhodnutí. Prokurista [redacted] tak naplnil znaky skutkové podstaty přestupků uvedených ve výroku rozhodnutí, prokurista [redacted] se považuje za osobu, jejíž jednání je dané právnické osobě přičitatelné, prokurista [redacted] porušil povinnosti uložené právnické osobě, tj. obviněnému, a k porušení těchto povinností došlo při činnosti právnické osoby. Podle názoru správního orgánu jsou proto naplněny předpoklady pro odpovědnost obviněného za přestupek. Obviněný současně neprokázal ve smyslu ustanovení § 21 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky, že za přestupek neodpovídá, protože vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby přestupku zabránil. Žádný liberační důvod, díky kterému by se obviněný zbavil odpovědnosti, tedy není dán.

Podle názoru stavebního úřadu si obviněný byl vědom toho, že provedením stavby v rozporu s vydaným rozhodnutím může ohrozit právem chráněný zájem, tedy že pokud chce realizovat stavbu, musí dodržovat pravidla stanovená stavebním zákonem v duchu zásady ignoratia legis non excusat, avšak bez přiměřených důvodů se spoléhal na to, že provedením stavby v rozporu s vydanými rozhodnutími možná nedojde k porušení právem chráněných zájmů. Vědomost obviněného o ohrožení právem chráněného zájmu je pak konečně potvrzena i skutečností, že obviněný se k provádění stavby v rozporu s vydanými rozhodnutími sám přiznal. Doznání obviněného je pak dalším důkazem vědomosti obviněného a zavinění ve formě vědomé nedbalosti. V případě užívání stavby bez kolaudačního souhlasu lze rovněž dospět k závěru o zavinění ve formě vědomé nedbalosti, protože i zde muselo být obviněnému zřejmé, že nově realizovaná stavba musí být užívána až na základě kolaudačního souhlasu nebo kolaudačního rozhodnutí vydaného stavebním úřadem. I v tomto případě je doznání obviněného dalším důkazem jeho vědomosti a zavinění ve formě vědomé nedbalosti. I kdyby obviněný nevěděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, což je s ohledem na zjištěné okolnosti krajně nepravděpodobné, ač to vzhledem k okolnostem a svým osobním poměrům vědět měl a mohl, tak i přesto by byla naplněna subjektivní stránka přestupku, protože k jejímu naplnění postačí i nevědomá nedbalost.

Aby mohlo být jednání obviněného hodnoceno jako protiprávní, musí toto jednání splňovat i potřebou míru společenské nebezpečnosti, tj. materiální znak přestupku. Jednání, jehož formální znaky jsou označeny zákonem za přestupek, naplňuje v běžně se vyskytujících případech materiální znak přestupku, neboť porušuje či ohrožuje určitý zájem společnosti. Z tohoto závěru však nelze dovodit, že by k naplnění materiálního znaku skutkové podstaty přestupku došlo vždy, když je naplněn formální znak přestupku zaviněným jednáním fyzické či právnické osoby. Pokud se k okolnostem jednání, jež naplní formální znaky skutkové podstaty přestupku, přidruží takové další významné okolnosti, které vylučují, aby takovým jednáním byl porušen nebo ohrožen právem chráněný zájem společnosti, nedojde k naplnění materiálního znaku přestupku a takové jednání potom nemůže být označeno za přestupek. V případě obviněného byl podle názoru stavebního úřadu materiální znak přestupku naplněn, protože nelze připustit, aby byly do území fakticky umístěny stavby bez vědomí a souhlasu stavebního úřadu, ačkoli stavební zákon stanovuje poměrně detailní pravidla, za kterých mohou být do území umístěny stavby. Stejně tak není přípustné, aby byly stavby realizovány v rozporu s vydanými rozhodnutími stavebního úřadu a následně tyto trvale užívány bez kolaudačního souhlasu nebo kolaudačního rozhodnutí. Pokud by stavební úřad nevyvíjel dodržování zákonem stanovených pravidel pro realizaci a užívání staveb, došlo by tím k degradaci významu stavebního zákona a ostatní potenciální adresáti povinností stanovených stavebním zákonem by nebyli motivováni k jejich dodržování, což by vyústilo k popření základního smyslu stavebního zákona a snahy zákonodárce o regulaci výstavby a užívání staveb na území státu.

Odůvodnění výroku II.:

Z ustanovení § 41 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky vyplývá, že za dva nebo více přestupků téhož pachatele projednaných ve společném řízení se uloží správní trest podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejpřísněji trestný. Jsou-li horní hranice sazeb pokut stejné, uloží se správní trest podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejzávažnější.

Za přestupek dle ustanovení § 178 odst. 2 písm. g) stavebního zákona lze uložit dle ustanovení § 178 odst. 3 písm. c) stavebního zákona pokutu do výše 500.000 Kč.

Za přestupek dle ustanovení § 178 odst. 1 písm. f) stavebního zákona lze uložit dle ustanovení § 178 odst. 3 písm. b) stavebního zákona pokutu do výše 1.000.000 Kč.

Jak vyplývá z judikatury Nejvyššího správního soudu, závažnost je nutno posuzovat „především s ohledem na charakter individuálního objektu deliktu, tedy, zájem, proti kterému delikt směřuje a k jehož ochraně je příslušné ustanovení především určeno“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. září 2005, sp. zn. 6 As 57/2004–54). Podle názoru stavebního úřadu je nejzávažnější přestupek trvalého užívání stavby bez kolaudačního souhlasu nebo kolaudačního rozhodnutí ve smyslu ustanovení § 178 odst. 1 písm. f) stavebního zákona. Stavební úřad se proto rozhodl uložit pokutu až do výše 1.000.000 Kč za přestupek dle ustanovení § 178 odst. 1 písm. f) stavebního zákona.

Při určení druhu správního trestu a jeho výměry stavební úřad přihlédl k důvodům uvedeným v § 37 zákona o odpovědnosti za přestupky. Stavební úřad zohlednil význam zákonem chráněných zájmů, který byl přestupky porušen nebo ohrožen, význam a rozsah následku přestupků, způsob spáchání přestupku, okolnosti spáchání přestupku, jakož i délku doby, po kterou trval protiprávní stav udržovaný protiprávním jednáním obviněného, když konkrétně vzal stavební úřad do úvahy, že stavebním zákonem chráněné zájmy jsou důležité, o čemž pojednal stavební úřad v části týkající se objektů všech přestupků, protože se nelze spokojit například pouze s napomenutím, které by v daném případě nebylo dostatečně účinným trestem. Význam a rozsah následků byl stavebním úřadem zhodnocen jako mimořádný, a to zejména proto, že obviněný přistupuje k plnění svých zákonných povinností velmi laxně a dlouhodobě ignoruje

pravidla stanovená stavebním zákonem. Stavební úřad musel přihlédnout k tomu, že obviněný dlouho udržuje protiprávní stav, a to jak v případě provádění stavby, tak v případě trvalého užívání stavby bez kolaudačního souhlasu nebo kolaudačního rozhodnutí.

Jelikož se jedná o opakované skutkové jednání přestupku podle stavebního zákona, ku prospěchu obviněného tedy už dle názoru správního orgánu nesvědčí žádné polehčující okolnosti, viz § 39 zákona o odpovědnosti za přestupky, maximálně, že se obviněný se ke spáchání přestupků doznal a víceméně spolupracoval se stavebním úřadem. Přitěžující okolnosti, viz § 40 zákona o odpovědnosti za přestupky, správní orgán jednoznačně vidí v tom, že obviněný naopak páchá přestupky podle stavebního zákona opakovaně. Jak již bylo výše uvedeno, při všech kontrolních prohlídkách a při ústních jednání byl obviněný správním orgánem dokola upozorňován na své opakované protizákonné jednání, na nemožnost užívání předmětných staveb do doby vydání kolaudačního souhlasu nebo kolaudačního rozhodnutí, a i na možnost uložení pokuty jako sankce za toto protizákonné jednání. S ohledem na výše uvedené a vzhledem k tomu, že obviněnému byly za obdobná jednání opakovaně ukládány pokuty, avšak tyto neměly vliv na odstranění nezákonného stavu a navzdory kterým obviněný dále pokračuje v porušování příslušných ustanovení stavebního zákona, má správní orgán za to, že je na místě uložit pokutu v maximální výši, jakou umožňuje ustanovení § 178 odst. 3 písm. b) stavebního zákona. Správní orgán ve stanovení výše pokuty bral všechny výše uvedené skutečnosti v úvahu. Pokuta uložená v maximální hranici zákonného rozpětí, dle správního orgánu je úměrná zjištěným skutečnostem, nepředstavuje pro obviněného radikální zásah do jeho majetkových práv, dostatečně plní sankční i výchovnou funkci a tím se předpokládá, že z jeho strany povede k důslednějším dodržování právních předpisů. Nicméně, jde-li o finanční postih, musí na druhou stranu být znatelný v majetkové sféře obviněného, tedy být nikoli pro něho zanedbatelný a nutně tak musí v sobě obsahovat i represivní složku. V opačném případě by totiž postih obviněnému smysl postrádal. Při posuzování vztahu výše pokuty a jejího případného likvidačního charakteru na obviněného vyšel správní orgán z judikatury Ústavního soudu i Nejvyššího správního soudu. Ústavní soud již v nálezu sp. zn. Pl. ÚS 3/02 judikoval, že „Jinými slovy řečeno, nepřípustné jsou takové pokuty, jež mají likvidační charakter. Je třeba upozornit, že pokuta v likvidační výši představuje v zásadě "nejtvrdší" případ zásahu do majetkových poměrů, jež ostatně může současně vést i k porušení čl. 26 odst. 1 Listiny; přitom není vyloučeno vztáhnout závěr o značné intenzitě zásahu do vlastnického práva i na takové případy, v nichž pokuta natolik přesáhne možné výnosy, že se podnikatelská činnost v podstatě stává "bezúčelnou". Z usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu sp. zn. 1 As 9/2008 vyplývá, že: „Správní orgán ukládající pokutu za jiný správní delikt je povinen přihlédnout k osobním a majetkovým poměrům pachatele tehdy, pokud je podle osoby pachatele a výše pokuty, kterou lze uložit, zřejmé, že by pokuta mohla mít likvidační charakter, a to i v případech, kdy příslušný zákon osobní a majetkové poměry pachatele v taxativním výčtu hledisek rozhodných pro určení výše pokuty neuvádí. Správní orgán vychází při zjišťování osobních a majetkových poměrů z údajů doložených samotným účastníkem řízení, případně z těch, které vyplynuly z dosavadního průběhu správního řízení či které si opatří samostatně bez součinnosti s účastníkem řízení. Nelze-li takto získat přesné informace, je správní orgán oprávněn stanovit je v nezbytném rozsahu odhadem.“

S ohledem na skutečnost, že obviněný nepředložil správnímu orgánu důkazy o svých majetkových poměrech, opatřil si správní orgán v souladu s výše uvedenou judikaturou vlastní úřední činností výroční zprávu obviněného za rok 2019, která je veřejně dostupná ve sbírce listin obchodního rejstříku. Dle výroční zprávy za rok 2019 byl zjištěn výsledek hospodaření po zdanění + 63.151.000 Kč. Správní orgán hodnotí tyto zjištěné skutečnosti tak, že obviněný je i vzhledem k výši obchodního majetku zjištěného z rozvahy společnosti za zdaňovací období 2019 prosperující společnost s velkým potenciálem do budoucna a dostatkem finančních prostředků pro úhradu uložené pokuty, přičemž její uhrazení se nijak nedotkne jeho majetkové sféry či vlastního podnikání. Je tomu tak proto, že pokud má obviněný obraty v řádech miliard korun českých a čistý zisk se pohybuje v desítkách milionů korun českých, nelze předpokládat, že by

pokuta ve výši 1.000.000 Kč nějakým reálným způsobem ovlivnila majetkovou situaci, nebo že by snad dokonce působila na obviněného likvidačně.

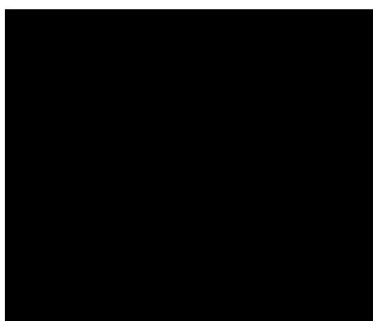
Odůvodnění výroku III.:

Podle § 95 zákona o odpovědnosti za přestupky správní orgán uložil obviněnému povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1.000 Kč.

Poučení účastníků:

Proti tomuto rozhodnutí se lze odvolat do 15 dnů ode dne jeho oznámení k odboru územního plánování a stavebního řádu Krajského úřadu Ústeckého kraje podáním u zdejšího správního orgánu. Včas podané a přípustné odvolání má odkladný účinek.

Proti rozhodnutí o přestupku se může odvolat v plném rozsahu jen obviněný z přestupku.

Ing. Tomáš TRAVNICEK, MPA

vedoucí stavebního a vyvlastňovacího úřadu, životního prostředí

Obdrží:

účastník

HP-Pelzer, s.r.o., IDDS: 7xgxj3m